„DOMNIȘOARA" CREINICEANU

INTIMITĂȚILE GAZONULUI

Se ivise un extrem stînga neobișnuit la Minerul Lupeni. *Un extrem stînga cu un dribling nemaivăzut pe* Valea Jiului, *Mingea, „arestată" de el, pleca greu din piciorul acestui atacant scund și, pe atunci, firav. Dar, la* Minerul, Piu *putea s-o țină cît voia; ba coechipierii îi și mulțumeau pentru asta, în deplasare, „numerele personale" ale lui* Creiniceanu *echivalau cu minute bune de odihnă pentru apărare și cu o mărire a enervării adversarului, ținut la distanță de acest jucăuș. Și dacă dădea* Piu *și de un fundaș mai iute la minte, apoi asta era plăcerea lui; veneau faulturile intenționate, veneau momentele de oprire a meciului, ca*răși *„oaze de respirație" pentru ai lui, în dogoarea gurilor de foc ale adversarilor. Se spune că la* Minerul Lupeni *nimeni nu i-a aruncat vreodată lui* Creiniceanu *un* „termină odată cu driblatul!"

Dar a venit și ziua cînd Creiniceanu *a schimbat tricoul alb-negru din* Lupeni *cu cel roș-albastru de la* Steaua. *Nu credem că a existat pentru vreun jucător o modificare de rol și de mediu ca aceea pe care a trebuit s-o surmonteze* Creiniceanu. *Aici avea alături jucători consacrați, simțea lîngă umărul lui numai internaționali A, aici s-a terminat cu „arestatul" mingii. Comparați metamorfoza* Creiniceanu *cu aceea pe care ar fi obligat s-o efectueze un prim solist de operă trecut într-o formație corală. Șocul s-a dovedit extrem de dificil dar nu de netrecut. Pe nesimțite,* Creiniceanu *a devenit jucător de combinație și titularizarea în valoroasa echipă bucureșteană s-a soldat cu un succes. Încercările abia începuseră însă, pentru băiatul modest, îndatoritor, politicos și ... sfios ca o domnișoară care este* Carol Creiniceanu. *Poate nici un fotbalist român din ultimul deceniu n-a deținut „recordul" suferințelor, al unei neșanse chiar, în materie de accidentări, ca extremul stînga de la* Steaua: *operație de menisc nereușită; refacerea operației; două rupturi mușchiulare; un accident stupid, dar destul de grav, la bărbie, într-un anodin meci de antrenament cu lotul de tineret, pe un teren secundar de la complexul* „23 August". *Puneți în dreptul fiecăruia dintre aceste triste episoade, zeci de zile de tratament, de antrenamente de refacere; adăugați sacramentalele perioade de reluare a luptei pentru un loc în echipă; nu uitați clasicele procente de neșansă pe care o reintrare le aduce cu sine și calculați cîte tone de voință și încredere i-au trebuit „domnișoarei"* Creiniceanu *spre a reveni de patru ori în actualitate. Fiindcă au existat momente cînd* Piu *era uitat, cînd nimeni, poate, afară de el, nu mai credea într-o revenire.*

Și, iată-l pe „monopolistul" baloanelor de la Minerul Lupeni *biruitor din atîtea sărituri peste obstacolele vieții, om de bază al formației, revenit — după cîte sezoane? — în atenția selecționerilor, la un pas de terminarea* Institutului pentru educație fizică și sport". *Și — performanță poate mult mai prețioasă de cît acelea de pe dreptunghiul de gazon — întemeietorul unui cămin fericit, cu două veritabile domnișoare* Creiniceanu *„în formație".*

Acesta este „proprietarul" tricoului cu nr. 11 de la Steaua, *tricou pe care l-au purtat — admirabilă coincidență — numai jucători de o deplină sportivitate, ambasadori ai fair-play-ului:* Peniță Moldoveanu, Tătaru *și, acum, jucătorul care nu este în stare să rostească un cuvînt urît, „domnișoara"* Piu Creiniceanu.

Eftimie IONESCU

PATRU DECENII ÎN SLUJBA FOTBALULUI

Cînd mi-am propus să stau de vorbă cu antrenorul constănțean **Gh. Smărăndescu** — unul din pionierii fotbalului din bătrînul Tomis și părintele multor generații de jucători — gîndul mi-a zburat aproape fără voia mea la anii copilăriei sportive, iar amintirea primului dascăl — neșters-ă din sufletul fiecăruia dintre noi și luminată de un sentiment de adîncă recunoștință — mi-a întărit convingerea în justețea împlinirii unui act de meritată reconsiderare a muncii unor făurari de valori fotbalistice, rămași anonimi în repertoarul fără de sfîrșit al sportului-rege.

La cei 61 de ani ai săi, „NEA BIBI" nu pare de loc stingherit de povara unei vîrste care l-a adus robust și plin de încredere în pragul amurgului profesional. Dincolo de înfățișarea, mai curînd a unui „lup de mare", peste care deceniile închinate fotbalului s-au așternut în cute ce-i brăzdează adînc chipul, se ascunde un suflet cald.

Puțini, ar vrea să spună **„nea Bibi"**, puțini au știut de mine, de munca și activitatea mea de aproape 40 de ani, în slujba jocului cu balonul rotund. În schimb, mulți, foarte mulți au fost cei care și-au făurit un nume de jucător sau antrenor, din produsul experienței unei vieți, în care fotbalul a constituit pentru mine prima mare pasiune și poate principala rațiune a existenței. Și lista celor peste 2.000 de ucenici — inițiați de-a lungul anilor în tainele sportului celor „11" — ar putea începe cu numele unui **Pascalide** sau **Oltenică**, s-ar continua apoi cu cele ale **dr. Cristea** — Petrolul sau **Hașoti**, ajungînd să includă în zilele noastre și reprezentanți ai „noului val", din rîndul cărora **Tănase, Argeșeanu** sau **Cojocaru** promit a constitui eșalonul de avangardă. Generație după generație, succesiv lansată în arena afirmării sportive, i-au dat prilej bătrînului dascăl să fie martorul fericit al unui permanent schimb de ștafetă, în cadrul căruia, nu o dată, copiii au preluat, parcă în mod simbolic, torța aprinsă a chemării pentru fotbal chiar de la propriii lor părinți.

Încercăm a reconstitui împreună cîteva repere biografice din prodigioasa activitate de antrenor desfășurată numai pe plaiuri dobrogene: 1930–1944 **Victoria** și 1944–1947 **Dezrobirea**, ambele în Divizia B; 1947–1956 **S.N.C.** și 1956–1959 **Cimentul Medgidia**, echipe pe care le-a promovat în Divizia C; 1959–1962 **Ancora** și, în sfîrșit, 1962–1969 Centrul de copii și juniori **Farul**.

Performanța cea mai frumoasă? Răspunsul vine sigur însoțit de strălucirea unei amintiri care nu se șterge niciodată: cucerirea titlului de campion republican la juniori în vara anului 1963, după o memorabilă victorie (2–1) în fața dinamoviștilor bucureșteni.

Necazuri? **Nea Bibi** trece, cu neprefăcută discreție, peste multe din greutățile care i-au barat calea unei afirmări personale, dar se arată hotărît să nu facă nici o concesie atunci cînd este vorba de cei cărora le-a îndrumat pașii în fotbal. „Recolte" întregi de jucători constănțeni, crescuți în pepiniera proprie, au ratat — și nu din vina lor — consacrarea, în timp ce acțiunea de „import" și de adăpostire a „păsărilor călătoare" a constituit ani de-a rîndul o politică de club.

Dorințe? Una și aceeași din anii îndepărtatei tinereți sportive: să poată fi încă de folos fotbalului, căruia să-i dăruiască în continuare munca și pasiunea, cele ce au dat un sens real întregii sale vieți. Și, sfidînd parcă amenințarea unei vîrste aproape de granița pensiei, antrenorul **Gh. Smărăndescu–Bibi** mi-a încredințat complice, la despărțire, intenția unui gînd care părea că înfruntă viitorul.

Mihai IONESCU

ȘT. BONTEANU, Drăgănești-Olt: 1. Prietenul dv. nu cunoaște regulamentul. Un portar are voie să iasă din propriul careu (dar fără să poată juca balonul cu mîna) și să respingă cu piciorul mingea sau să participe chiar la construirea unor atacuri. Constantinescu de la Politehnica Iași este un exemplu concludent în această privință; 2. Deocamdată, antrenorul **Cornel Drăguțin** nu activează nicăieri. Este în tratative (destul de avansate) cu o echipă din Turcia; 3. Nu putem ști de ce nu vă răspunde nimeni de la clubul Progresul. Pe semne nu-i interesează suporterii!

A. STĂNESCU, Cluj: Fără îndoială, delegările arbitrilor pentru

POȘTA REDACȚIEI

un meci sau altul trebuie făcute cu mai mare răspundere. În nr. 170 al revistei noastre a apărut un articol care tratează tocmai o asemenea problemă. Să sperăm că pe viitor, noua conducere a colegiului central, aleasă recent, va proceda cum e mai bine.

P. CSOLOSZ, Oradea: Ne pare rău, dar fotografia trimisă de dv. a sosit la redacție mult prea tîrziu pentru a mai putea fi publicată. Pentru operativitate ar trebui să luați legătura cu redactorul revistei delegat pentru meciurile de la Oradea.

V. OȚELEAC, satul Cobiuța, com. Cobia de Jos, jud. Dîmbovița: Ne scrieți că ați... rupt cu prima dragoste, adică **F.C. Argeș**; că prea v-a înșelat în campionatul trecut, și că v-ați reprodilat simpatiile; că de acum nu vedeți decît pe **Steaua** ca cea mai valoroasă echipă, cea mai serioasă, cea mai corectă, cea mai... Mă rog, faceți cum credeți. Numai că, priviți clasamentul actualului campionat. Unde-i **F.C. Argeș** și unde-i **Steaua**? Ei, ce spuneți, reveniți la prima dragoste?

GH. V. GHEORGHE, satul Mislea, jud. Dîmbovița: Care este cel mai bun mijlocaș din Divizia A? **Radu Nunweiller** și **Ghergheli** sînt doi mijlocași foarte buni. **Anca** și **Dumitru** (Rapid) la fel. De aprecieri excelente se bucură și **Lereter** și **Libardi** și **Ștefănescu** (F. C. Argeș). Și mai sînt și alții. Alegeți dv. pe cel mai bun dintre ei.

FOTBAL *varietăți*

Antrenor în timpul liber

„În limitele timpului disponibil mă ocup de echipa Centrului școlar forestier Sibiu, echipă care în acest an mi-a adus destule satisfacții: a cucerit „Cupa speranțelor", competiție organizată la nivel de județ, a cîștigat faza pe zonă a campionatului departamental, participînd la turneul final pe țară. E adevărat, acolo n-a prea strălucit, dar...".

Dar, e un succes totuși pentru maestrul sportului NICOLAE ROMAN. Azi: șeful serviciului de planificare de la IPROFIL — REPUBLICA Sibiu. Ieri: fost component al echipei „U" Cluj, alături de frații **Medrea, dr. Rădulescu, Cristea etc.**; din 1949 purtător al tricoului militarilor bucureșteni, iar din 1952 al celui rapidist, echipă la care a activat pînă în 1957. Încă șapte ani la C.S.M. și A.S.A. Sibiu și apoi abandonul. Dar, oricît ai încerca, poți abandona definitiv fotbalul după ce l-ai practicat atîția ani?

„În limitele timpului disponibil mă ocup de echipa Centrului școlar forestier"...

Cu și despre Rainea

● Știați că **NICOLAE RAINEA**, cunoscutul arbitru, are un frate pe care-l pasionează la fel de mult fotbalul? Un exemplu de corectitudine pe terenurile unde evoluează, Ion Rainea a fost, totuși, o singură dată eliminat din joc, fapt ce i-a adus o suspendare de 4 etape! Cine credeți că a fost arbitrul care l-a putut să părăsească terenul? Fratele său, Nicolae Rainea!...

● **„Cupa Rulmentul"**, competiție bine organizată, constituie un excelent prilej de antrenament pentru arbitrul Rainea. Nu arbitrează, ci joacă, fiind component al „11"-lui strungarilor de la fabrica de rulmenți bîrlădeană, echipă destul de bine pusă la punct. Printre golgeterii ei se numără și arbitrul N. Rainea!

● **O certitudine:** Lucia Rainea, soția, n-a urmărit la televizor, și nici nu are de gînd s-o facă, vreun meci arbitrat de soțul ei. Se pare că de vină sînt emoțiile!...

„11"-le secției strungărie de la „Rulmentul". În dreapta, arbitrul divizionar N. Rainea

Veteranii brașoveni pe gazonul stadionului „Tineretului"
Foto: W. FEHER-Brașov

Glorii brașovene pe teren...

S-au aliniat la centrul terenului în aplauzele celor aproape 12.000 de spectatori prezenți pe stadionul Tineretului din Brașov. Au salutat tribunele altfel decît o fac astăzi tinerii noștri fotbaliști, apoi s-a auzit fluierul arbitrului și mingea a intrat în posesia lui... Ionescu-Crum. Un dribling, o pasă precisă ca pe „Venus", o demarcare, un șut și iarăși aplauzele celor 12.000 din tribune. Spirea, Gălțănar, Ionescu Crum, Albulescu, Negrea și ceilalți căutau să demonstreze cîte ceva din ceea ce cu 30—40 de ani în urmă știau pe de rost: o pasă precisă, un șut din volé, un plonjon spectaculos, o fentă derutantă. Au fost și goluri și căzături, pe ici pe colo și cîte un abandon al luptei și un penalti tras precis, și un gol anulat de septuagenarul arbitru Eugen Hoch etc., etc.

Își dăduseră întîlnire pe stadionul brașovean, între două meciuri oficiale, foști componenți ai Coltei, Brașoviei, Astrei, C.F.R.-ului și Olimpiei.

Unde se află în prezent Dobay?

Multă lume se întreabă unde se află în prezent și cu ce se ocupă fostul atacant al Ripensiei Timișoara — ȘTEFAN DOBAY. „Calul", cum i se spunea, temutul șuteur care ridica tribunele în picioare pe „Venus" și „ANEF", spaimă a tuturor portarilor de-acum 30—35 de ani, nu poate trăi fără fotbal. A încercat de cîteva ori să rupă definitiv legăturile cu sportul pe care l-a îndrăgit și care, la rîndul său, l-a făcut cunoscut în întreaga țară, dar... a fost peste puterile sale.

Unde se află în prezent și cu ce se ocupă **Dobay**, idolul puștimii de-acum trei decenii? Zilele trecute am primit o scrisoare la redacție care începe exact așa: **„După marea vedetă a Rapidului celor 6 cupe — Iuliu Baratki, după pantera Venusului — Mircea David, iată că o altă glorie a fotbalului nostru poposește la Bîrlad: Ștefan Dobay. Pentru a antrena echipa Rulmentul...".**

Mult succes!

După corespondențele primite de la **E. SOLOMON** — Bîrlad, **P. CRINGAȘU** — Sibiu și **C. GRUIA** — Brașov.